

[Justitsministeren.]

takke hr. Krog Hansen, selv om jeg må erkende, at den principielle tilslutning var lidt mager. Jeg er da enig med hr. Krog Hansen i, at organisationernes kompetente forsamlinger afgør og må afgøre, hvordan kontingenterne skal bruges. Det er ikke noget, der skal træffes bestemmelse om herinde.

Hr. Thestrup gav tilslutning til lovforslaget, og det indebærer jo, at det konservative folkeparti — hr. Thestrup er jo formand for det konservative folkeparti — giver afkald på fremtidige bidrag fra arbejdsgiverforeningen og andre erhvervsorganisationer. Nu er jeg ikke så forfærdelig rørt over det. Det minder mig lidt for meget om millionæren, der siger nej tak til socialhjælp. Det er jo ikke så svært for ham, for han har den jo ikke behov, og det konservative folkeparti har jo muligheder for at få bidrag fra velhavende medlemmer, som ingen andre partier kan konkurrere med. Der vil aldrig være fare for, at der skal være ebbe i den konservative kasse; det kan man vist nok slå fast med nogenlunde sikkerhed. Derfor er jeg som sagt ikke rørt. Alligevel er det måske lidt overraskende i betragtning af en diskussion, som fandt sted i 1960 — da vi endnu havde et blad, der hed Dagens Nyheder, Arbejdsgiverforeningens organ — en diskussion i dette blad, startet af den radikale bogtrykker Vald. Pedersen, hvori Dagens Nyheder skrev følgende:

„At drage en grænse mellem faglig og politisk virksomhed, således som bogtrykker Vald. Pedersen forsøger at gøre det, er ikke muligt i vore dage. I et samfund, hvor staten fører økonomisk politik, forudsætter faglige interessers varetagelse ofte en politisk aktivitet i dette ords videste forstand. Vi må således alle erkende, at regeringens økonomiske politik påvirker den baggrund, hvorpå de faglige overenskomstforhandlinger føres — og omvendt.“

Det var konservativ tale i 1960. Siden er altså Dagens Nyheder gået ind, og jeg forstår, at de konservative ikke længere har den politik, som fandt udtryk i den her citerede artikel.

Jeg har ikke meget mere at føje til. Jeg må sige til hr. Erik Hansen, at man kan

vist desværre ikke altid stole på, at det går, som det gik ved sidste valg: at de dårligst stillede partier får det bedste valgresultat. Derfor tror jeg nok, at vi alle gør klogt i at sikre vore partiers økonomi, når og hvor det er muligt.

Hr. Niels Westerby kritiserede, at jeg i mit første indlæg talte om grundloven og de folkeretlige pligter. Jeg ville hermed, som jeg tror det også gik op for hr. Niels Westerby, kun gøre opmærksom på, at man bør være forsigtig — det sagde jeg da også — med at røre ved foreningsfriheden, fordi man ellers kan risikere, at foreningsfriheden bliver en tom frihed. Det var det, jeg advarede imod.

Jeg vil naturligvis være til rådighed for det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes, og vil i det omfang, det er muligt — jeg siger udtrykkeligt: i det omfang det er muligt — besvare de spørgsmål, der måtte blive rettet til mig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Jeg takker justitsministeren for de sidste ord: i det omfang, det er muligt. Når det drejer sig om den højtærede justitsminister, tror jeg, at det — med den gode vilje, justitsministeren nu sidst lagde for dagen — vil være muligt at yde os megen hjælp.

Jeg vil gerne takke for den drøftelse af lovforslaget, der har fundet sted, og jeg vil gerne takke for den betydelige grad af overensstemmelse om det principielle i lovforslaget, som er kommet frem under debatten. Hvad angår det principielle, ja, så er det i virkeligheden kun justitsministeren og hans parti, der går imod. Jeg skal gøre en bemærkning om lidt til hr. Krog Hansen, der anlagde et andet synspunkt.

Jeg synes trods alt, det er væsentligt, at det her i folketinget er slået fast, at det alene er socialdemokratiet, der går imod; jeg forstår — det kender jeg også fra gamle dage — med visse undtagelser, bl. a. hr. Erhard Jakobsen. Der findes måske flere medlemmer i den socialdemokratiske gruppe, som deler hr. Erhard Jakobsens synspunkt, og hvis det er tilfældet, kan det jo være, det snævrer stærkt ind for justitsministeren, når det kommer til stykket; det vil jeg naturligvis se på med stor tilfredshed.